

РЕШЕНИЕ

№ 25

гр. Карнобат, 28.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КАРНОБАТ, IV СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Тонка В. Мархолева

при участието на секретаря Петя Н. Ганчева
като разгледа докладваното от Тонка В. Мархолева Административно наказателно дело № 20232130200147 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, вр. чл. 72, ал. 4 от ЗМВР, и е образувано по жалба на образувано по подадена жалба от адв. Д. В. в качеството ѝ на защитник на М. Е. Д. против заповед за задържане №2823з-179 /27.04.2023 г., издадена от Н. Г. И. – мл. инспектор при РУ на МВР – гр. Карнобат.

С жалбата се моли за отмяна на атакуваната заповед за задържане, като се оспорва законосъобразността на същата.

В открито съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен, се явява лично, представлява се от адв. К., който поддържа жалбата и прави искане за отмяна на заповедта за задържане. Жалбоподателят се отказва от пълномощията на адв. В..

Ответникът по жалбата Н. И. - мл. инспектор при РУ на МВР - гр. Карнобат, редовно уведомен, в проведеното съдебно заседание на 28.04.2022 г., оспорва жалбата. Дава обяснения, че според длъжностната му характеристика има право да издава заповеди по чл. 72 ЗМВР, но нямало как в такъв кратък срок да я представи. Сочи, че Заповедта за задържане е издадена във вр. с проява на УБДХ, за което има съставен акт. Сочи, че жалбоподателят бил поканен в сградата на РУ, на което той се отзовал, където го уведомили, че ще бъде задържан, като това станало към обяд. Ответникът написал заповедта за задържане, друг служител му издал акта, като заповедта за задържане му била връчена към 13.30-14 ч., след което бил приведен в помещенията за задържане. Допълва се, че в 17:00ч. бил освободен, но не знаел защо е държан до тогава. Нямало е други задържани в същия ден, а актът по УБДХ бил внесен в съда към 17 ч.

Въз основа на съвкупната преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено следното:

Съдът след като се запозна с материалите по делото и становищата на страните, приема, че жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна, имаща право и интерес от обжалването. Същата е изготвена в предвидената форма и е придружена от необходимите приложения.

С обжалваната Заповед за задържане на лице с регистрационен №282зз-179/27.04.2023 г., издадена от Н. Г. И. – мл. инспектор при РУ на МВР – гр. Карнобат е постановено задържане за срок от 24 часа на лицето М. Е. Д. в помещение за временно задържане на РУ-МВР гр. Карнобат, считано от 12: 10 часа на 27.04.2023 година. Заповедта е издадена на основание чл. 72, ал. 1, т. 7 от ЗМВР като от фактическа страна налагането на принудителната административна мярка по чл. 72, ал. 1 ЗМВР е обосновано с това, че жалбоподателят около 12.10 ч. на същата дата в гр. Карнобат, ул. „Алекси Нейчев“ в близост до магазин ** на обществено място, лицето извършило непристойни действия, предизвикващи явно неуважение към обществото, изразяващи се в отправяне на обидни думи (олигофрен) срещу лицето Д. Г. Д., с което нарушавало чл. 2 от УБДХ.

По делото са приети следните писмени доказателства: Заповед за задържане на лице с регистрационен №282зз-179/27.04.2023 г., издадена от Н. Г. И. – мл. инспектор при РУ на МВР – гр. Карнобат , протокол за личен обиск на лицето, Декларация за уведомяване за правата му, декларация от Д. на осн. чл. 30, ал. 3 от ЗПП, декларация по чл. 129б, ал. 4 от ЗИН, че Д. е уведомен за вътрешния ред, изискванията за дисциплина и дисциплинарната отговорност в помещението за задържане в РУ Карнобат.

На настоящия състав, разглеждащ производството по УБДХ по АНД №148 от 2023 г., са служебно известни докладна записка от 27. 04.2023 г. и дадените във връзка с нея сведения от Д. Г. Д., Н. Г. И. и жалбоподателят М. Е. Д..

От докладната записка на мл. експерт И. Н. при РУ на МВР - гр. Карнобат, както и от другите писмени доказателства по делото и от служебно известните на съда по АНД№148 от 2023 г., се установява, че на 27.04.2023 г. по подаден сигнал до полицията пред магазин на ул. „Алекси Нейчев“ до магазин на * * в гр. Карнобат дошли по сигнал от Д. Г. Д. – мл. автоконтрольор Н. Г. И. и Т. Д. - мл. полицейски инспектор при РУ-Карнобат. При пристигане на място установили подаващия сигнала Д. Д. и М. Д., като свид. Д. им разказал, че след спор между двамата досежно паркиран неправилно мотопед, Д. започнал да отправя крайно неуважителни думи и епитети спрямо личността му. По време на провеждане на беседата Д. се държал неуважително и пренебрежително към свид. Д. по начин, по който да покаже, че не се интересува, че на място на разразилия се скандал е пристигнала полиция, като разговорът между се е водел на по напрегнат, радикален тон, без да си крещят. В рамките на този разговор в присъствието на свид. Н. И. Д. нарекъл свид. Д. „олигофрен“, от което полицейският служител бил силно възмутен. Впоследствие М. Д. бил откаран доброволно в РУ-Карнобат, където му бил съставен и предявен Акт за проява на констатирано дребно хулиганство по чл. 2 от УБДХ в присъствието на двама свидетели, който акт нарушителят подписал доброволно, без да прави възражения. Бил задържан за 24 ч. със заповед № 282зз-179/27.04.2023 г. на РУ-Карнобат, предмет на обжалване по АНД№147 от 2023 г. по описа на КРС.

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните изводи от правна страна:

Оспорената заповед за задържане представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност по критериите, визирани в разпоредбата на чл. 146 АПК. При проверката съдът следва да прецени актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материалноправните и процесуалноправните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона. Разпоредбата на чл. 169 АПК поставя допълнителни критерии, с които съдът следва да се съобрази при преценката на административен акт, издаден при оперативна самостоятелност - да провери дали административният орган е разполагал с оперативна самостоятелност и спазил ли е изискването за законосъобразност на административния акт.

Като извърши дължимата на основание чл. 168, ал. 1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт, освен на основанията, сочени от оспорващия, но и на всички основания по чл. 146 АПК, съдът намери, че жалбата е основателна.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган в кръга на предоставените му правомощия по чл. 72 от ЗМВР, а именно от полицейски орган – Н. И., заемащ длъжност младши инспектор към РУ Карнобат.

На следващо място съдът намери, че са спазени процедурните правила при издаване на атакуваната заповед. Издадена е в писмена форма /чл. 74, ал. 1 ЗДвП/ и видно от отбелязването в самата заповед на задържания са разяснени правата по чл. 72, ал. 3 - 6 ЗМВР и разпоредбата на чл. 73 НПК.

Задължителните реквизити на заповедта за задържане са уредени в чл. 74, ал. 2 ЗМВР. В случая в оспорената заповед са посочени името, длъжността и местоработата на издалия заповедта полицейски орган; датата и часа на задържането; данни за задържаното лице, както и правата му по чл. 72, ал. 3 6 ЗМВР. Съдът намира обаче, че оспорената заповед е издадена в нарушение на материалния закон, тъй като не е посочено фактическото основание за задържане на лицето. Като правно основание за задържането на Д. е посочена разпоредбата на чл. 72, ал. 1, т. 7 от ЗМВР, а като фактически обстоятелства полицейският орган е посочил: "около 12.10 ч. на 27.04.2023 г. в гр. Карнобат, ул. „Алекси Нейчев“ в близост до магазин ** на обществено място, лицето извършва непристойни действия, предизвикващи явно неуважение към обществото, изразяващи се в отпращане на обидни думи (олигофрен) срещу лицето Д. Г. Д.“.

Съгласно постановките на ТР № 4/22.04.2004 г. по адм. дело № 4/2002 г. на ВАС излагането на мотиви при издаване на административен акт дава възможност на адресата на акта и заинтересованите лица да научат какви са фактите, мотивирали административния орган, да приложи една или друга правна норма. Мотивите дават възможност на по-горестоящия административен орган и съда да извършат проверката за законосъобразност на акта. Изключение от този принцип е допустим единствено когато с акта се удовлетворяват изцяло направените искания и не се засягат права или законни интереси на други граждани и организации, както и когато въпросът е свързан със защита на класифицирана информация, представляваща държавна или служебна тайна. В тези случаи се посочва само правното основание за издаването на акта. В цитираното тълкувателно решение изрично е посочено, че липсата на мотиви във всички случаи е основание за отмяната на издадения административен акт. Така и когато органът действа при условията на оперативна самостоятелност, въпреки предоставената му от закона възможност да извърши преценка дали, кога и какво решение да вземе при осъществяване на дейност от своята компетентност, неизлагането на мотиви по въпроса защо е избрано едно от няколко възможни законосъобразни решения и/или необсъждането на възраженията и обясненията на заинтересованите граждани и организации, които пряко касаят решавания с административния акт въпрос, съставляват съществени нарушения на административнопроизводствените правила и са основания за отмяната на акта.

Като основание за задържане на жалбоподателя издалия я полицейски орган е посочил разпоредбата на чл. 72, ал. 1, т. 7 ЗМВР, която разпоредба урежда правомощието на полицейските органи да задържат лице в други случаи, определени със закон. В случая квалификацията е непълна, поради което се налага на съда да предполага, че тези случаи представляват уредената възможност в чл. 3, ал. 3 от УБДХ, когато лицето може да бъде задържано до 24 часа, когато преписката по УБДХ не може да бъде представено веднага на съдията.

По делото се установява, че лицето е било задържано в 12.10 на 27.04.2022 г., като преписката е била внесена в КРС в 16.52 ч. на същия ден, а лицето е било освободено в 17.00 ч. Съдът констатира, че в оспорената заповед не са посочени с достатъчна конкретика нито фактическото основание за задържането, нито правното такова (арг. от Решение № 7814 от 06.06.2013 г. по адм. д. № 11362/2012 г., V отд. ВАС)

Действително и независимо от гореизложеното полицейските служители са задържали жалбоподателя, защото са преценили, че последният следва да отговаря пред съд за акт на дребно хулиганство. Дори и да не се вземе предвид непълнотата при фактическите обстоятелства, довели до процесното задържане и правната квалификация, посочена в заповедта за задържане, следва да се има предвид, че жалбоподателят е държан от 12.10 до 17.00 ч. на същата дата, когато е освободен. Продължителността на задържането му не се обосновава по никакъв начин от ответника по жалбата. По мнение на настоящия съдебен състав административният орган е нарушил принципа на съразмерност по чл. 6, ал. 2 от АПК, тъй като е засегнал права и законни интереси на гражданин в по-голяма степен от най-необходимото от гледна точка на целта, за която се издава акта. Като всяка

ПАМ, задържането за срок от 24 часа по чл. 72 от ЗМВР налага неблагоприятни последици на адресата с цел постигане на правно определен резултат. За да се прибегне до задържане, същото трябва да преследва някаква легитимна, законовопризната цел, а не да се явява съобразно наказание, репресия, налагана по усмотрение на административния орган. В случая издаването на заповедта превишава целта на закона поради обстоятелството, че принудата и нейното реализиране не е обусловено от необходимостта лицето да бъде задържано за пет часа. Видно от материалите по делото действията, които са извършени с лицето е подписване на декларации, обиск по реда на ЗМВР, съставяне на акта за дребно хулиганство. В случая не са налице данни лицето да е възпрепятствало действията на полицейските органи, които да налагат ограничаване на личната му свобода за извършване на неотложни процесуално-следствени мероприятия. До освобождаване на лицето на 28.04.2023 г. в 17:00 часа, органите на МВР не са извършвали други действия с лицето освен посочените вече по-горе. Задържането по чл. 72, ал. 1 от ЗМВР съставлява ограничаване на правото на свобода и съгласно чл. 5, § 1, б. "с" от ЕКПЧ по изключение е приложимо с цел да се осигури явяването на лицето пред предвидената в закона институция, когато не може да бъде представено веднага пред съдията. Не е станало ясно кое е препятствало полицейските органи да представят задържаното лице в по-кратък срок и да го освободят веднага след внасяне на преписката в съда. В конкретния случай приложената ПАМ не се оправдава от никоя от тези цели. Предвид гореизложеното настоящият състав приема, че със задържането е нарушен принципът на съразмерност, приложим в административното производство (чл. 6 от АПК). Всичко това кара съдът да приеме, че процесната ПАМ е наложена в нарушение на закона и при несъответствие с целта му, без да е доказана необходимостта от задържането на лицето за съответния времеви период от 5 ч. и следва да бъде отменена.

Предвид изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, съдът присъжда в полза на оспорващия съевременно поисканите и доказани разноски. В договора за правна помощ е уговорено възнаграждение по чл.38, ал.2 ЗА и тъй като принципът на чл.36, ал.1 ЗА е, че адвокатът има право на възнаграждение за своя труд, а размерът му, за разлика от хипотезата на чл.36, ал.3 ЗА, се определя от съда по императивната разпоредба на чл.38, ал.2 ЗА в рамките на предвидения в чл. 18, ал. 4 от Наредба №1/09.07.2004г. размер. Следователно РУ на МВР Карнобат при ОД на МВР – Бургас следва да заплати на жалбоподателя разноски в размер на 500 лв. за адвокатско възнаграждение и 10 лв. за държавна такса.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед за задържане №282зз-179 /27.04.2023 г., издадена от Н. Г. И. – мл. инспектор при РУ на МВР – гр. Карнобат, с която на основание чл. 72, ал. 1, т. 7 ЗМВР, на М. Е. Д. ЕГН: ***** с адрес в ***** е наложена принудителна административна мярка "Задържане за срок до 24 часа".

ОСЪЖДА РУ на МВР Карнобат при ОД на МВР Бургас, на основание чл. 143, ал. 1 АПК **ДА ЗАПЛАТИ** М. Е. Д. ЕГН: ***** с адрес в ***** сумата от 510, 00 лева /петстотин и десет лева/, представляваща разноски в производство.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд - Бургас -област в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението на основание чл. 138 АПК да се изпрати на страните - на жалбоподателя М. Е. Д. и на ответника - РУ на МВР Карнобат.

Съдия при Районен съд – Карнобат: _____